

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

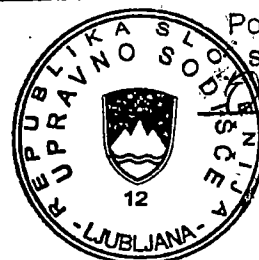
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

20.9. 2017

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter Liljana Polanec in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **VERBUND HYDRO POWER GmbH**, Dunaj, Avstrija, ki jo zastopa Odvetniška družba Andrić o.p., d.o.o. iz Ljubljane, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Agencije Republike Slovenije za okolje št. 0900-21/2016-5 z dne 3. 5. 2016, v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-120/2016/4 z dne 8. 8. 2016 in dopolnilno odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-120/2016/10 z dne 6. 9. 2016,

na seji 20. septembra 2017

ODLOČILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Agencija Republike Slovenije za okolje (ARSO) je kot prvostopenjski organ z izpodbijano odločbo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja pod 1. a točko, to je podatkov o vseh ravneh vodostaja in pripadajočih pretokih, merjenih na prelivnem objektu, ugotovljenih na hidroelektrarnah in na jezovih Melje in Markovci, v obdobju od 5. 11. 2012 (od 00:00:01 ure) do 6. 11. 2012 (do 23:59:59 ure) in pod 1. b točko, to je vseh razpoložljivih batimetričnih podatkov za akumulacijske bazene, ki obstajajo glede hidroelektrarn Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala, Mariborski otok in jezov Melje in Markovci v obdobju od 5. 11. 2012 (od 00:00:01 ure) do 6. 11. 2012 (do 23:59:59 ure) zavrnila in pod 2. točko izreka odločila, da stroškov postopka ni. V obrazložitvi navaja, da je tožeča stranka v svoji zahtevi navedla, da želi pridobiti celovito sliko situacije na vsaki od hidroelektrarn v upravljanju družbe Dravske elektrarne Maribor d.o.o., Maribor (DEM d.o.o.). Ugotovila je, da zahtevanih podatkov glede batimetričnih podatkov za akumulacijske bazene nima. Glede podatkov, navedenih v 1.a točki izreka, pa je DEM d.o.o. zaprosila za pisno soglasje za posredovanje teh podatkov. DEM d.o.o. jo je obvestila, da gre pri zahtevanih podatkih za njene zasebne podatke, ki kot takšni niso in ne morejo biti dostopni širši javnosti. Ker torej DEM d.o.o. soglasja za posredovanje zahtevanih podatkov ni dala in ker zahtevanih podatkov navedenih v točki 1.b nima, je zahtevo tožeče stranke zavrnila.
2. Tožeča stranka se je zoper uvodoma navedeno odločbo ARSO pritožila. Drugostopenjski organ je z odločbo z dne 8. 8. 2016 pritožbi tožeče stranke delno ugodil in odločbo prvostopenjskega organa z dne 3. 5. 2016 delno odpravil ter odločil, da je prvostopenjski organ dolžan tožeči stranki v roku 31 dni od vročitve te odločbe posredovati na zgoščenki (CD) podatke o pretoku reke Drave za 5. 11. 2012 (od 00:00:01 ure) in 6. 11. 2012 (do 23:59:59 ure) na hidroelektrarnah Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala, Mariborski otok in jezov Melje in Markovci, v preostalem delu, glede batimetričnih podatkov, pa je pritožbo tožeče stranke zavrnil. Glede zahteve za posredovanje razpoložljivih batimetričnih podatkov za akumulacijske bazene je tožena stranka ugotovila, da prvostopenjski organ z njimi ne razpolaga v materializirani obliki in da zato niso izpolnjeni pogoji za obstoj informacije javnega značaja. V zvezi s podatki glede površinskih voda pa je tožena stranka ugotovila, da zahtevani podatki spadajo v delovno področje prvostopenjskega organa. Predstavljajo okoljske podatke in zato je treba upoštevati določbe 2. alineje tretjega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) glede dostopnosti teh podatkov javnosti. Zato so ti podatki dostopni javnosti ne glede na morebiten obstoj izjem. Posredovani dokumenti tudi niso označeni kot poslovna skrivnost.
3. Tožena stranka je dne 6. 9. 2016 izdala še dopolnilno odločbo, ki je povezana s

predmetnim upravnim sporom, s katero je pritožbo tožeče stranke zoper odločbo prvostopenjskega organa z dne 3. 5. 2016 v delu, ki se nanaša na podatke o ravneh vodostaje reke Drave od 5. 11. 2012 (od 00:00:01 ure) do 6. 11. 2012 (do 23:59:59 ure) na hidroelektrarnah Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala, Mariborski otok ter na jezovih Melje in Markovci zavrnila. V obrazložitvi dopolnilne odločbe navaja, da je tožeča stranka na drugostopenjski organ naslovila predlog za izdajo dopolnilne odločbe, v katerem je med drugim navedla, da drugostopenjski organ ni odločil o vseh spornih vprašanjih in sicer ni odločil o zahtevanih podatkih o ravneh vodostaja. Drugostopenjski organ je prvostopenjski organ pozval na ustrezno pojasnilo in je le-ta v odgovoru navedel, da je do nedoslednosti prišlo že v fazi, ko je odločal o zahtevah tožeče stranke. Spregledal je, da od družbe DEM d.o.o. prejema samo podatke o pretokih, ne pa tudi o ravneh vodostaja in na tej podlagi bi moral zahtevo tožeče stranke v tem delu zavrnil iz razloga, ker s podatki ne razpolaga, ne pa iz razloga, iz katerega je zavrnil zahtevo za posredovanje podatkov o pretokih. S tem v zvezi tožena stranka v dopolnilni odločbi ugotavlja, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki o ravneh vodostaja reke Drave na omenjenih hidroelektrarnah ne razpolaga v materializirani obliki, zato niso izpolnjeni vsi pogoji za obstoj informacije javnega značaja. Prvostopenjski organ je namreč v postavljenem roku posredoval zahtevano dokumentacijo, s katero razpolaga v materializirani obliki, torej podatke o pretoku za navedene hidroelektrarne in je tudi posredoval zahtevo DEM d.o.o. za izdajo soglasja, iz česar izhaja, da je takoj pristopil k reševanju zadeve. Vendar pa družba DEM d.o.o. soglasja organu ni dala. Te ugotovitve so dodaten argument, da drugostopenjski organ nima razloga, da bi dvomil v navedbe prvostopenjskega organa, da z zahtevanimi informacijami ne razpolaga v materializirani obliki. Zato prvostopenjskemu organu ne more naložiti, naj tožeči stranki posreduje podatke, s katerimi ne razpolaga.

4. Tožeča stranka v tožbi navaja, da je prvostopenjski organ na podlagi določb Zakona o varstvu okolja (ZVO-1) dolžan zagotavljati monitoring hidroloških pojavov, neposredno ali prek javnega pooblastila. Monitoring hidroloških pojavov iz prvega odstavka 97. člena ZVO-1 in zakonske obveznosti glede izvajanja hidrološkega monitoringa natančneje ureja Pravilnik o monitoringu stanja površinskih voda, tako da so zahtevani podatki, tudi raven vodostaja, v zvezi z delovnim področjem prvostopenjskega organa, saj se to nanaša na hidrološki monitoring vodostaja reke Drave, ki ga izvaja prvostopenjski organ. Navaja tudi, da je dopolnilna odločba v popolnem nasprotju z odločilnimi razlogi, na katere se tožena stranka sklicuje v odločbi iz avgusta 2016. Prav tožena stranka je tista, ki je s sklicevanjem na relevantne predpise ugotovila, da je ena izmed osnovnih nalog v okviru izvajanja hidrološkega monitoringa spremljanje pretokov in meritev gladin, torej meritev vodostajev. Zato se ni mogoče sklicevati na dejstvo, da zaproseni organ s podatki ne razpolaga, če je to njegova zakonska dolžnost oziroma

povedano drugače: razpolaganje zahtevanih podatkov v materialni obliki se v primeru organa, za katerega velja zakonska dolžnost hranjenja le-teh, v okviru presoje utemeljenosti zahteve po ZDIJZ sploh ne more presoјati, saj dejstvo, da z njimi razpolaga, izhaja že iz samega zakona. Tožena stranka nima nikakršnih razlogov, da bi v okviru izdaje dopolnilne odločbe sledila navedbam prvostopenjskega organa, da naj s temi podatki ne bi razpolagal. Če namreč s podatki ne bi razpolagal, bi na to takoj opozoril. Po mnenju tožeče stranke gre pri prvostopenjskem organu za sprenevedanje in je tožeča stranka pravdna stranka na strani tožene stranke v številnih postopkih, ki tečejo pred slovenskimi sodišči. Glede na navedeno tožeča stranka sodišču predlaga, da naj prvostopenjsko odločbo v zvezi z obema drugostopenjskima odločbama odpravi in zadevo vrne prvostopenjskemu organu v ponoven postopek. Zahteva tudi povračilo stroškov postopka.

5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri navedbah v dopolnilni odločbi, saj je ugotovila, da ni odločila o zahtevanih podatkih o vodostajih in je zato imela pravno podlago za izdajo dopolnilne odločbe. Ugotovila je tudi, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki o vodostaju ne razpolaga v materializirani obliki, zaradi česar mu tudi ne more naložiti, da naj zahtevane podatke posreduje.
6. Sodišče je v postopek kot stranki z interesom pritegnilo tudi ARSO in gospodarsko družbo DEM d.o.o..
7. ARSO v odgovoru na tožbo navaja, da celotna tožba temelji na domnevi tožeče stranke, da prvostopenjski organ razpolaga s podatki o vodostajih reke Drave na navedenih lokacijah hidroelektrarn. Takoj po prejemu zahteve je prvostopenjski organ ugotovil, da z batimetričnimi podatki ne razpolaga. Spregledal pa je, da zahteva tožeče stranke vsebuje dve vrsti podatkov, ravni vodostaja in pretokov. Svojo napako je drugostopenjskemu organu pojasnil v odgovoru z dne 11. 8. 2016. Tožeča stranka zmotno meni, da Pravilnik o monitoringu stanja površinskih voda opredeljuje hidrološki monitoring. Po 1. členu Pravilnika se monitoring omejuje na stanja površinskih voda. Hidrološki monitoring pa se izvaja s stalnim merjenjem razmer na državni mreži hidroloških postaj. Primer take hidrološke merilne postaje je merilna postaja Černeče, podatke katere je tožeča stranka tudi prejela, skupaj z odločbo prvostopenjskega organa z dne 21. 6. 2016. Podatkov, ki jih prvostopenjski organ nima, pa ne more posredovati. Prelivni objekti, ki so predmet tega postopka, pa niso del državne mreže hidroloških postaj, niti ne del mreže mest vzorčenja, ampak so ti objekti v upravljanju pravne osebe zasebnega prava DEM d.o.o in ta pravna oseba na teh objektih ni dolžna izvajati nalog hidrološkega monitoringa. Za hidrološko prognozo in analitiko, ki jo izvaja prvostopenjski organ, je relevanten samo podatek o pretoku reke Drave.

8. DEM d.o.o. v odgovoru na tožbo navaja, da je po koncesijski pogodbi, sklenjeni z Republiko Slovenijo, kot koncesionar dolžna samo zavarovati zemljišča, objekte, naprave in druge dobrine pred škodljivimi posledicami delovanja hidroelektrarn, ni pa dolžna zavarovati zemljišč, objektov, naprav in drugih dobrin pred poplavami. Sicer spremlja tako informacije pretoka kot vodostaja, vendar gre pri vodostaju za interne informacije, ki ne predstavljajo okoljskih informacij, ki bi morale biti absolutno dostopne. Na prelivnih objektih HE Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala, Mariborski otok in jezovih Melje in Markovci ni dolžna izvajati nalog državnega hidrološkega monitoringa.
9. Tožeča stranka je vložila tudi tri pripravljalne vloge, v katerih navaja, da prvostopenjski organ z zahtevanimi informacijami razpolaga, ker spadajo v njegovo delovno področje oziroma bi mu bilo treba naložiti, da te informacije pridobi od DEM d.o.o.. Neizpolnjevanje zakonskih obveznosti tudi ne pomeni, da je zahteva za posredovanje informacij po ZDIJZ neutemeljena. Meni tudi, da bi bilo zaradi očitne pisne pomote pri oblikovanju izpodbijanega izreka treba izdati ustrezen popravek odločbe. Poudarja, da gre za nalogo hidrološkega monitoringa šteti tudi spremljanje hidroloških razmer in pripravljanje ter posredovanje hidroloških prognoz ter spremljanje poplav in hudournih voda. Prvostopenjski organ tudi ni predložil dokazov, s katerimi bi potrdil svoje navedbe, da zahtevanih podatkov nima. Zgolj pretok reke Drave po prepričanju tožeče stranke za ustrezno izvajanje hidrološkega monitoringa ne zadostuje. Sodišču predlaga, da naj predlog DEM d.o.o. za prigrasitev stranske intervencije v predmetnem postopku zavrne. Meni, da naložitev posredovanja informacij javnega značaja ne pomeni škode za to gospodarsko družbo. Dejstvo, da DEM d.o.o. določenih podatkov prvostopenjskemu organu ne posreduje, še ne pomeni, da ne gre za okoljski podatek. Tudi sklicevanje DEM d.o.o. na prilogo 1 Aarhurške konvencije ni ustrezno. Kot okoljski in javno dostopen podatek je treba šteti katerikoli podatek, ki se nanaša na okolje. DEM d.o.o. je po določbah ZDIJZ dolžan posredovati informacije o ravneh vodostaja. V konkretnem primeru gre za situacijo, po kateri sta tako ARSO kot DEM d.o.o. zavezanca za posredovanje zaprosenih informacij.
10. Stranka z interesom DEM d.o.o. v pripravljalni vlogi navaja, da odločitev sodišča v predmetni upravni zadevi vpliva na njen civilnopravni in javni položaj in v zvezi s tem omenja svoje postopke pred drugimi sodišči. Navaja še, da Aarhurška konvencija določa, da so okoljske informacije le tiste, ki se nanašajo na emisije v okolje, kar pa podatki o vodostajih na reki Dravi niso.
11. Tožba ni utemeljena.
12. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da je stranko z interesom DEM d.o.o. pritegnilo v postopek kot prizadeto stranko, ker je sodelovala že v upravnem postopku. Po določbi prvega odstavka 19. člena ZUS-1 ima položaj stranke tudi oseba, ki bi ji

bila odprava oziroma sprememba izpodbijanega upravnega akta v neposredno škodo, pa ne gre za osebo, ki v skladu s šestim odstavkom 143. člena ter drugim odstavkom 229. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP) ali vsebinsko enake določbe drugega predpisa, ki ureja postopek izdaje upravnega akta, ne bi mogla biti stranski udeleženec v upravnem postopku. To določbo je treba razlagati tako, da je treba položaj prizadete stranke v upravnem sporu osebi priznati takrat, kadar bi odprava ali sprememba izpodbijanega upravnega akta tej osebi povzročila neposredno škodo, to je izgubo materialne pravice, kot tudi v primerih, ko odprava akta pomeni samo ponovno odločanje v upravnem postopku, njegov izid pa glede na vsebino upravnega spora še ni znan. Prizadete stranke v upravnem sporu ne more opredeliti tožnik, čeprav jo lahko v tožbi navede, temveč jo opredeli sodišče, glede na podatke tožbe in glede na podatke v upravnih spisih. O položaju prizadete stranke odloči sodišče z odredbo, s katero pošlje tožbo in priloge zaradi vročitve takšni stranki (tako tudi Breznik, J. v Zakon o upravnem sporu s komentarjem, GV, 2008, str. 115-116).

13. V obravnavani zadevi gre za dostop do informacij javnega značaja o ravnih vodostaja in pripadajočih pretokov na navedenih hidroelektrarnah v določenem času in za batimetrične podatke za akumulacijske bazene. Tožena stranka je po pritožbi tožeče stranke pritožbi delno ugodila, tako da je odločila, da ji mora prvostopenjski organ v 31. dneh od prejema te odločbe posredovati zahtevane podatke o pretoku reke Drave, v preostalem delu pa je pritožbo zavrnila. Z dopolnilno odločbo je pritožbo tožeče stranke v delu, ki se nanaša na podatke o vodostajih reke Drave, zavrnila. Tožeča stranka zoper odločitev tožene stranke vlaga tožbo, ki jo utemeljuje s tem, da bi moral prvostopenjski organ z zahtevanimi informacijami razpolagati.
14. Po 4. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIZ) je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Iz navedene zakonske določbe tako izhaja, da je eden od pogojev, da je neko informacijo možno obravnavati kot informacijo javnega značaja tudi ta, da se mora nahajati v materializirani obliki, to je v obliki dokumenta. Če namreč tak dokument pri zavezancu ne obstaja, ga zavezanec prosilcu ne more pokazati.
15. Iz podatkov v spisu izhaja, da je prvostopenjski organ v upravnem postopku na dopis tožene stranke odgovoril, da zahtevanih podatkov o vodostaju nima in da zato od njega ni mogoče zahtevati, da bi takšne podatke posredoval. Drugostopenjski organ ni imel nobenih utemeljenih razlogov, da navedbi prvostopenjskega organa, da zahtevanih podatkov nima, ne bi sledil. Tudi po mnenju sodišča ni razlogov, da ne bi sledilo navedbam prvostopenjskega organa, da z zahtevanimi podatki o vodostaju ne razpolaga. Če bi namreč z njimi

razpolagal, potem ni razloga, da jih drugostopenjskemu organu tudi ne bi posredoval, glede na to, da je posredoval podatke o pretokih. Dodatni razlog, zaradi katerega sodišče meni, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki ne razpolaga, je v tem, da je prvostopenjski organ v odgovoru na tožbo dovolj prepričljivo navedel, da prelivni objekti hidroelektrarn, ki so predmet tega postopka, niso del državne mreže hidroloških postaj, niti del mreže vzorčenja, pač pa objekti v upravljanju pravne osebe zasebnega prava. V odgovoru na tožbo je tudi dovolj prepričljivo navedel, da je primer hidrološke merilne postaje na državni mreži merilna postaja Črneče, podatke s katere je tožeča stranka tudi prejela. Če pa je prejela te podatke, bi gotovo prejela tudi druge podatke, če bi prvostopenjski organ z njimi razpolagal. Naslednji razlog, zaradi katerega sodišče meni, da prvostopenjski organ zahtevanih podatkov dejansko nima, pa je ta, da tudi tožeča stranka ni z ničemer dokazala, da prvostopenjski organ te podatke ima, saj zgolj njene navedbe, da bi po njenem mnenju te podatke moral imeti, ne zadostujejo, da bi se lahko zahtevi za dostop do informacij javnega značaja ugodilo. Zato sta po presoji sodišča tako prvostopenjski kot drugostopenjski organ s tem, da sta zahtevo tožeče stranke v tem delu (glede vodostajev) zavrnila, ravnala pravilno. Zahtevi za posredovanje podatkov o vodostajih ni mogoče ugoditi, če prvostopenjski organ s temi podatki ne razpolaga.

16. Ker tožeča stranka v tožbi navaja, da bi glede na veljavne predpise, pri čemer se sklicuje predvsem na ZVO-1 in na Pravilnik o monitoringu stanja površinskih voda, prvostopenjski organ z zaprošenimi podatki moral razpolagati, sodišče pojasnjuje, da se v postopku po ZDIJZ ugotavlja le-to ali zahtevani dokumenti obstajajo v materializirani obliki. Ne ugotavlja pa se, ali bi organ glede na predpise s takšnimi podatki moral tudi razpolagati. Po presoji sodišča sta tako prvostopenjski organ kot tožena stranka v okviru svojih pristojnosti naredila vse, kar se je v zadevi dalo narediti. Ugotavljala sta torej zgolj to, ali zahtevani podatki pri zavezancu obstajajo ali ne. Ni pa mogoče na podlagi ZDIJZ od organa zahtevati nekaj pojasnil ali razlogov v zvezi z zahtevanimi dokumenti, s katerimi organ razpolaga ali pa ne razpolaga. Zato sodišče sledi navedbi prvostopenjskega organa, da zahtevanih podatkov o ravneh vodostaja nima in zato ključni tožbeni očitek, da bi prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki moral razpolagati, zavrača kot neutemeljen.
17. Iz zgoraj navedenih razlogov je odločitev prvostopenjskega organa v izpodbijanem delu, to je v delu, ko niso posredovani podatki o ravneh vodostaja, in tožena stranka v dopolnilni odločbi, pravilna. Tožena stranka je po mnenju sodišča tudi pravilno ravnala, ko je izdala dopolnilno odločbo in ne popravek odločbe. Dopolnilna odločba se izda, kadar pristojni organ z odločbo ni odločil o vseh vprašanih, ki so predmet postopka (prvi odstavek 220. člena ZUP-1), za kar gre tudi v konkretnem primeru, ko tožena stranka z odločbo z dne 8. 8. 2016 ni odločila tudi o zahtevanih podatkih o ravneh vodostaja, saj je odločila le o

podatkih o pretoku. Ker je bilo torej z začetno odločbo tožene stranke z dne 8. 8. 2016 odločeno le o pretoku, ne pa tudi o vodostajih, torej ne o vseh vprašanih, ki so predmet postopka, je bilo torej treba izdati dopolnilno odločbo, da se je lahko odločilo o vseh vprašanih, ki v že izdani odločbi niso bila zajeta.

18. Glede na navedeno je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) tožbo tožeče stranke zavrnilo.
19. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, v skladu s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka. V obravnavani zadevi je tudi stranka z interesom DEM d.o.o. priglasila stroške, ne da bi izrecno navedla, od koga jih zahteva. Po stališču Vrhovnega sodišča se pri odmeri stroškov strankam z interesom v upravnem sporu uporablja Zakon o pravdnem postopku (ZPP) in ne četrti odstavek 25. člena ZUS-1 (npr. sklep VS RS.I Up 191/2015). V zvezi s priglasitvijo stroškov DEM d.o.o. je zato treba upoštevati prvi odstavek 155. člena ZPP, ki določa, da se stranki povrnejo le potrebni stroški. Potrebni stroški so tisti, če so v vlogi navedbe, ki so pomembne za razjasnitev zadeve oziroma vplivajo na odločitev sodišča. Po presoji sodišča stranka z interesom v odgovoru na tožbo in pripravljalni vlogi takih navedb ni podala. To pomeni, da torej stranka z interesom ni pomembno prispevala k razjasnitvi zadeve oziroma vplivala na odločitev sodišča in zato to niso potrebni stroški v smislu citirane določbe prvega odstavka 155. člena ZPP.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 20. september 2017

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.

Podpis pristojne sodne osebe:

